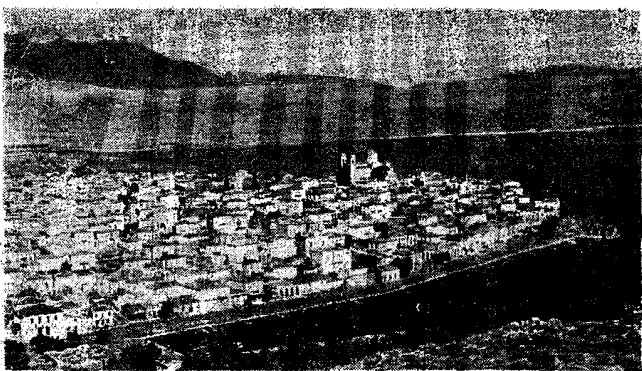

ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΘΩΜΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ

Έτος 22ον — Αριθ. φύλ. 241
ΜΑΪΟΣ 1969

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ - 5 ΜΑΪΟΥ 1821 ΤΟ ΘΥΡΛΙΚΟΝ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Η 5 Μαΐου αποτελεί όχι μόνον εορτήν του Έλληνικού Έθνους, διότι φέρει εις την μνήμην των Ελλήνων τὸ Λάνι τῆς Γραβίας, όπου οὐρυσθῆκε μια χούφτα προγόνων μας κατὰ χιλιάδων Τούρκων, τακτικού στρατού, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερα προσφέρει εἰς τὸν Γαλαξειδιώτικον πόλεμον, καὶ ἀξιοπρεπείας τῶν τέκνων του. Τὴν 5 Μαΐου 1821 τὸ Γαλαξίδι ἔδωκε τὸ μεγάλο του παρὸν εἰς τὸν Ὑψικὸν Χάνι, μὲ τὸ μεγαλύτερον καὶ συμπαγέστερον σῶμα πολεμιστῶν του, ποὺ ὅλοι ἐγραψαν σελίδες ἀφύτου δόξης καὶ ποὺ ἰσχυρὰ ἐνεπνεύσαν ἔθνικους στίχους καὶ ἱστορικούς ὑμνῶν.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην 5 Μαΐου καὶ ἡ πόλις τοῦ Γαλαξειδίου, καὶ ὁ ἐν Πειραιεὶ Σύνδεσμος τῶν Γαλαξειδιωτῶν καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Γαλαξειδιῶται ἐνθυμούνται, διδάσκονται καὶ ὑπερφανεύονται διὰ τοὺς ἀξίους προγόνους των. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ εορτήν Γαλαξειδιωτικῆς δόξης καὶ εἰς τὸ καταστατικὸν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Συνδέσμου μας, ἀναγράφεται ὡς μία τῶν δύο ἐπικῶν ἐπετειῶν του. 5 Μαΐου τὸ Χάνι καὶ 22 Σεπτεμβρίου τὸ Δολοκαύτωμα τῆς Πατρίδος μας. Σήμερον ἱστάμεθα εὐλαδῶς πρὸ τῶν Ἱερῶν Σκιῶν τῶν προγόνων μας, οἰκιστῶν τοῦ ἀθανάτου ἐκείνου γεγονότος καὶ ἀντὶ ἁλλων λόγων ἀντιγράφομεν τὸ χρονικὸν ὡς τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπὸ ἐκδοσὶν Ἱστορίαν τοῦ τοῦπος μας:

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἀθανασίου Διάκου καὶ τὴν λήξιν τῆς πολυέστερου μάχης τῆς Ἀλαμάνας, οἱ Ἕλληνες, ὅσοι ἀπέμειναν, περὶ τοὺς 118, ὑπεχώρησαν καὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὸ καθιερωθέν πλέον ἐν τῇ ἱστορίᾳ πλινθόκτιστον καὶ ἐτοιμόρροπον Χάνι τῆς Γραβίας. Μετ' αὐτῶν ἐκλείσθη καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσός, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπαναστατικῆς Πορείας. Ἦτοι εἰσῆλθον εἰς τὸ Χάνι 118 ἀγωνισταί. Ἐξ αὐτῶν οἱ 52, κατὰ Σάβαν, ἦσαν οἱ ἀπομεινάντες μετὰ τὴν μάχην τῆς Ἀλαμάνας Γαλαξειδιῶται, ἀποτελοῦντες τὸ κατ' ἀριθμὸν ἰσχυρότερον συμπαγὲς μαχητικὸν ἐνοπλὸν σῶμα ὑπὸ τὸν ἀπαρχηγὸν τῶν Ἰωάννην Δημητρίου Μητρόπουλον. Μεταξὺ αὐτῶν διεσώθησαν τὰ ὀνόματα μόνον τῶν κάτωθι 26: Οὗτοι ἦσαν οἱ ἑξῆς: 1) Ἰωάννης Μητρόπουλος, ἀρχηγός,

ΑΠΟΨΕΙΣ (καὶ γεγονότα)

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΕΗ, τοὺς ἐν Γαλαξειδίᾳ. Κυρίως ὁμως ἀπὸ τοὺς ξενιτεμένους μας οἱ ὁποῖοι καὶ διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ παιδιὰ των, θὰ ἔπρεπε πρῶτον νὰ σπεύσουν νὰ ἐγγραφοῦν. Ὡς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ καθυστέρησις οὐδεὶς εἰς ἑλπίαν ἀμέλειαν καὶ ὅτι καὶ ὁ πατριωτικὸς Σύνλογος τῆς Νέας Ὑόρκης «Οἰάνθη» καὶ οἱ ἄλλοι πατριῶτες τῆς ἐν Ἀμερικῇ παροικίας μας θὰ ἐνδιαφερθῶν ἐνεργότερον. Ὡς σημειώθη ὅτι εἰς τοὺς προηγουμένους 95 περιλαμβάνονται καὶ μὴ Γαλαξειδιῶται ἐνδιαφερόμενοι γενικῶς διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἔπος τῆς πολιτείας μας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπαναλαμβάνομεν παράκλησιν τοῦ συγγραφέως τῆς Ἱστορίας, πρὸς ὅλους τοὺς Γαλαξειδιώτας ὅπως σπεύσουν ὅσοι ἀποστελοῦν καὶ στοιχεῖον οἰκογενειακῶν, ἀτομικῶν ἢ ἄλλης πηγῆς, διὰ νὰ περιληφθῶν ταῦτα εἰς τὸ ἐργον. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ Ἱστορία θὰ κλείσῃ καὶ ἀργότερον δὲν θὰ δικαιολογεῖται παράπονον τυχόν παραλείψεως.

ΤΟ ΑΡΤΙΟΝ ΧΟΡΩΔΙΑΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ πρὸς πρόκειται νὰ μεταβῇ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀύγουστον εἰς τὸ Γαλαξίδι ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην διεύθυνσιν τοῦ ταλαντοῦς καὶ καλῆς ἐξόχου συμπολίτου κ. Μάνου Χατζῆ, θὰ τέρψῃ τὴν ἀκοήν, ἀλλὰ καὶ θὰ διδάξῃ μουσικὴν ἀριότητα εἰς ὅλους τοὺς ἐντασσόμενους νὰ παραστώμεν. Θὰ εἶναι κάτι τὸ πρωτό-

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

τοῦ νέου Νομάρχου Φωκίδος

Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΛ. ΚΑΣΤΡΗΣΙΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου ὡς Νομάρχου Φωκίδος, ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ, θερμὸν καὶ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν.

Αἰσθάνομαι βαθύτατην τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμεν ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις νὰ μοῦ ἀναθέσῃ τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν Νομῶν τῆς Χώρας, ὅπως εἶναι ὁ Νομὸς Φωκίδος. Δι' αὐτὸ καὶ θὰ διαθέσω ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, θεράπευαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Νομοῦ.

Πρὸς τοῦτο ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ καὶ ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν. Δι' αὐτὸ καλῶ καὶ παρακαλῶ ὅλους νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συνδράμουν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβα, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οὕτω βοηθοῦν τὴν Ἐθνικὴν μας Κυβέρνησιν εἰς τὴν εκπλήρωσιν τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνωμένοι ὅλοι, ὡς βαδίζομεν πρὸς τὰ ἔμπροσθ διὰ μίαν καλυτέραν Ἑλλάδα, δι' ἓνα εὐτυχέστερον αὔριον...

Θὰ αἰσθανθῶ μεγίστην ὑπερηφάνειαν καὶ ἰδιαίτεραν χαρὰν, ἐὰν τὸ πέρασμά μου ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Νομοῦ Φωκίδος ἀποβῇ ὠφέλιμον καὶ καρποφόρον ὅσον ἐπιθυμῶ.

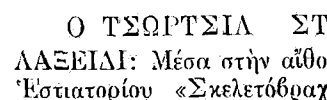
Γαλαξειδιώτικα Στίχα

(ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ)

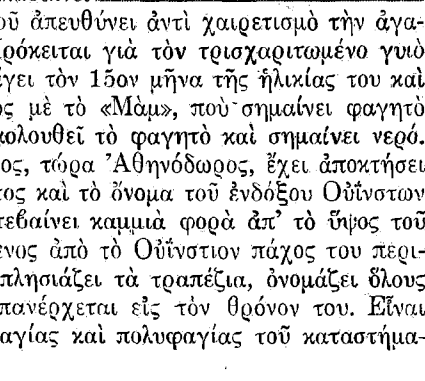
ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΟ. Χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν,

νεταὶ δολιχόρροιο. Παντοῦ, στοὺς ἄγχι στους χώρους, στὶς γειτονιὰς καὶ πᾶν ὅπου τὰ χαλάσματα, στοὺς κήπους, μισοστὰ στὰ σπῆλαι, δίπλα στοὺς δρόμους καὶ μέσα στὰ μονοπάτια, χαί ἀπλωθεὶ σπῆλαι ἕνας ζωηρὸς καὶ ἀνεκτίετος ὁμορφὸς καὶ χαρούμενος χρυσαφένιος τάπητας. Ἀρσενία σπουδαία δὲν προσφέρει, ἀλλὰ χαρίζει μόνον αἰσθητὴν δροσιά, ὁμορφίαν καὶ γλυκύναν χροματὶκήν ὀπτικήν ἄνεσιν. Πρόκειται γὰρ τὴν μεγάλην, δολιχόρροιο μαργαρίτην, τοὺς λαζάρους, ποὺ οἱ ἐπισκέπτες δὲν χορταίνονται νὰ τὴν βλέπουν καὶ νὰ τὴν φωτογραφίζουσιν. Εἶναι σπάνιος καὶ σὲ μέγεθος καὶ σὲ ζωηρότητα. Ἰδιαίτερα οἱ παλαιότεροι Γαλαξειδιῶτες τὴν χαίρουνται, γιντὶ τὸ χροῖμα τους θυμίζει τὸ ἀληθινὸν χρυσάφι, σὲ χροῖμα καὶ σὲ ναυαγιστὶν, ποὺ στὸ χροῖμα τῆς ναυτικῆς ἀκμῆς ἀφροντοῦσε στὴ θρηλικὴ πολιτεία μας.

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ: Μέσα στὴν αἰθούσα τοῦ Ἑσπιατορίου «Σκελετοδράκτος», σὲ ὑποδέχεται μεσημέρι καὶ ὁρᾶν ὁ Οὐδύσιος Τσώρτσι. Εἶναι μὴ πανομοίωτον πρὸς τὸν Μεγάλον Πολέμαρχον καὶ Πατέρα τῆς Νίκης ἀνταγωνιστὴν. Μετὰ τὰ μεγάλα, χαρματῆρικα μεγαλοφυῆς, μάτια του, μὲ τὰ ἐλαφρὰ κρεμάμενα φουσκωτὰ μάγουλα, μὲ τὸ στόμα του ποὺ φαίνεται σὰν νὰ περιμένῃ τὸ κλασσικὸ ποῦρο του, προσορᾶν τὸ ἀναπληρῶναι μίαν πελώρια πιπύλα, καὶ μὲ τὴν ἀπεραντὴ μετώπῃ του, στέκεται στήριξ πᾶν στὸ καροτσάκι του, καὶ παρακολουθεῖ καταλαβαίνει ὅτι πρόκειται νὰ φᾶς καὶ σοὺ ἀπευθύνει ἀντὶ χαιρετισμοῦ τὴν ἀγαπημένην του λέξι «Μάμ». Πρόκειται γὰρ τὸν τρισυχαρισμένον γυιὸν τοῦ ἐστιάτορος Μίμη, ποὺ ἄγει τὸν 15ον μῆνα τῆς ἡλικίας του καὶ ἀσχολεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲ τὸ «Μάμ», ποὺ σημαίνει φαγητὸ καὶ μὲ τὸ «Μποῦ» ποὺ ἐπακολουθεῖ τὸ φαγητὸ καὶ σημαίνει νερό. Ἀβάφτιστος μέχρι πρό τινος, τὴν Ἀθηνόδορον, ἔχει ἀποκτήσει δικαιοματικὰ λόγῳ ὁμοιότητος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου Οὐδύσιου Ἀνήστου ὡς ἐκείνου, κατεβαίνει καμμίαν φορὰ ἀπ' τὸ ὕψος τοῦ καροτσιοῦ του καὶ λικνίζομενος ἀπὸ τὸ Οὐδύσιον πάχος του περιφέρειται εἰς τὴν αἰθούσαν, πλησιάζει τὰ τραπέζια, ὀνομάζει ὅλους ἀδιακρίτως «Παποῦ» καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον του. Εἶναι τὸ ὁμορφότερον σῆμα καλοφαγίας καὶ πολυφαγίας τοῦ καταστήματος.

ΤΡΙΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ μεταωθοῦν ἰσάριθμα γεγονότα. Τὸ πρῶτον τῆς αἰθούσης τοῦ νῦν κινηματογράφου — παλαιῶν Παρθενοναγωγείων, ὅπου τὴν 27ην Ἀπριλίου ἐπρόκειτο νὰ δηλώσῃ ἐπὶ θέματος ἐνδιαφέροντος ὁ ἐκπαίδευτικὸς καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Πατουχέας. Σελήνησαν πολλοὶ καὶ πῆγαν νὰ τὸν ἀκούσουν. Ἀτυχῶς ὅλοι καὶ ὁ παρ' ὀλίγον δημητῆς, σταθῆκαν πρὸς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 3ην σελ.

2) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 3) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 4) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 5) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 6) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 7) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 8) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 9) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 10) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 11) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 12) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 13) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 14) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 15) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 16) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 17) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 18) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 19) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 20) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 21) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 22) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 23) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 24) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 25) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός, 26) Νικόλαος Κυρκὸς ὑπαρχηγός.

Ὅλοι οἱ Γαλαξειδιῶται ἐπολέμησαν γενναίως καὶ μετ' αὐτῶν ἀναφέρονται ὀνόματι οἱ πιστοὶ φίλοι τοῦ Ἀνδρουτσίου, οἱ Ἰωάννης Γκούρας, ὁ Ὁθωμανὸς Μουσταφᾶς Γκίρας, καὶ οἱ Παπανικολάους γῆφον ἱερῆς ἐξ Ἀγρίων, Ἰωάννης Μαμουρῆς, Ἠλίας Πετρίνης, Πατούλας, Κουνᾶς Τράκας, Παπαντρεῖας, Ἀντών. Γεράντων, Φαρμάκης ἢ Φαρμακίτης, Γεωργιάννης, Δήμος Φράνκος, Π. Αἰτουτοῦνης, Ἀναστάσιος Μάρος, ἅπαντες Παρνασσίδες, ὁ ἐκ Ἀμύνης τῆς Εὐβοίας Ἀγγελῆς Γοβλίνος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Καϊλάνης, ὁ ὁποῖος καὶ ἐφρονεῖτο.

Ἐναντίον τῶν ἐγκλιθεμένων εἰς τὸ Χάνι 118 πολεμιστῶν, ἐτέπουν, ὡς γράφει ὁ διακεκριμένος συγγραφεὺς καὶ ἱστορικός Ρομειλιώτης Τάκης Λάπας, ἐννέα χιλιάδες Τούρκων ὑπὸ τὸν Ὀμέρ Βουδῶν. Καὶ συνεχίζον προσθέτει ὅτι ὁ Γαλαξειδιώτης ἀπαρχηγὸς καπετάνιος τῶν Γαλαξειδιωτῶν, γύρω στὰ σαράντα, ὁμοφροντῶντες, Ἰωάννης Μητρόπουλος, κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων διέκρινεν ἐπερχόμενον ἐφύπτον τὸν τραυματισθέντα καὶ συλλαβόντα τὸν Διάκον, τούρκον Χαλίλ - Μπέην τοῦ Ζητουίνου, τὸν ἐξεχώρησε καὶ πυροβολήσας εὐθέως αὐτόν, τὸν ἐφόνευσεν, ὅπου τὸ ἐπιφώνημα, ἐνθουσιασμοῦ ὅλων τῶν πολεμιστῶν τοῦ Χανίου.

Αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαὶ ὡς ἀποτελέσουν μνημόσυνον καὶ θύμιαμα εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἐνδόξους Προγόνους μας.

Ι. Α. Μ.

Κατάπλοι ξένων θαλαμηγῶν

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάιος.— Τὴν 2αν Μαΐου καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα μας μὴ ἀμερικανικὴ θαλαμηγὸς μὲ κυβερνήτην γηγραι ἀμερικανίδα, ἡ ὁποία μὲ τὸν πηδάλιον εἰς τὰς χεῖρας, προέβαινε εἰς ἐπιδεξιὸν χειρισμὸν γὰρ τὸ σχετικὸ ἀγνορολόγιον. Οἱ χειρισμοὶ τῆς ὑπῆρξαν τόσον ἐπιτυχεῖς ὥστε ἐθανυμάθη ἀπὸ τοὺς εἰς τὰ παράλια κέντρα παρακολουθόντας συμπόλιτας μας ναυτικούς.

—Ὡσαύτως τὴν ἰδίαν σχεδὸν ὥραν κατέπλευσαν καὶ μίαν ἰσραηλινὴ θαλαμηγὸς τῆς ὁποίας τὸ πλήρωμα ἀποτελεῖτο ἀπὸ νεαροῦ καὶ νεαρᾶς τέκνα τοῦ Ἰσραήλ. Ὡς ἐληροφροσῆθημεν ἡ θαλαμηγὸς αὕτη εἶναι πλωτὴ Σχολὴ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν πλοιοαρχικὴν τέχνην, τοῦ ἀστυράτου καὶ τοὺς θαλαμηγολοῦς. Εἰς τὴν πλωτὴν ταύτην Σχολὴν τὸ ἐκπαιδευτικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ 3 καθηγητῶν ναυτικῶν μαθημάτων καὶ δύο καθηγητρίας. Τὰς ἐσπερινὰς ὥρας ἐξῆλθον ὅλοι ἀνὰ τὴν πόλιν μας.

Ἐκδρομαί

Τὴν 4ην τρέχ. μηνὸς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας Ὁμιλὸς Ἀθηναίων Ἐπιστημονίων, μὲ ἐπιμεταλῆς τὸν γνωστὸν κ. Δημοσθένην Κωτσόπουλον Φαρμακοποιὸν ἐν Ἀθήναις, ὅστις καὶ εἶχε προηγηθεῖ πρὸς προσηλυτισμὸν καὶ καθήρησιν τοῦ πρὸς γόργαμα τῆς ἐδῶ 2ημέρου παραμονῆς των.

Ὅλοι κατέλυσαν στὰ ξενοδοχεῖα τῆς πατρίδος μας καὶ ἐγενερίσαν σὲ γνωστὰ ἐστιατόρια, μὲ ἀρνὶα σούβλας καὶ διάφορα γαλακτομακικά προϊόντα τῆς πατρίδος μας.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. Τὴν 4ην Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κινηματοθεάτορου μας ἔλαβεν χώραν ἡ δὲμιλία τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Γυμνασίου μας κ. Παναγ. Πατουχέα, μὲ θέμα «Ἐθνικὴ Ἱστορία διαπαιδαγωγήσεως, 21 Ἀπριλίου». Ἡ αἰθούσα ἦτο πλήρης, ὁ δὲ δὲμιλητὴς μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐφράδειαν ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων.

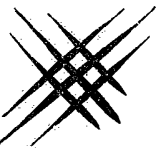
—Τὴν ἰδίαν ἡμέραν πλήθος ἐκδρομῶν κατέφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας. Πέντε λεωφορεῖα γεμάτα ἀπὸ ἐκδρομῆς καὶ περὶ τῆς 40 κοῦρσες Ι.Χ. Μεταξὺ αὐτῶν διακρίναμε τὸν στρατηγὸν κ. Μαλᾶν, τὸν κ. Μιχ. Σαρλῆν τῶς γ. δ) τὴν ἑλ. Οἰκονομικῶν, τὸν κ. Τάκην Σαρλῆν Πολ. Μηχανικὸν οἰκογενειακῶς, τὸν στρατηγὸν κ. Κορέλην οἰκογενειακῶς καὶ μετ' ἄλλων φιλικῶν προσώπων.

—Τὴν 2αν Μαΐου ἐφύπασεν ὁ ἐξοχικός Ι. Ν. Ἀγίου Ἀθανασίου, ὅπου πλῆθος χριστιανῶν μετέβησαν.

Γαλαξειδιώτσια Σούτσα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Έκ της 1ης σελ.

της εισόδου γιατί την τελευταία στιγμή ο κάτοχος του κλειδιού δεν το έφερε και έτσι ματαιώθηκε η διμυλία. Το δεύτερο κλειδί έγινε άφορη και ματαιώθηκε η εισόδός μας εις το πολύφημον μνημειον του Λοκρού όπου είχαμε μεταβεί με φίλους και με τας δύο διακεκρυμμένας φιλόλογους καθηγήτριάς του Γυμνασίου τας δίδας Αδάμ και Πάλλη. Αγωνισάμεν ότι χωρίς στην αξιόπαινη ενέργεια της Κοινότητος μας Άρχης είχαν αποκτήσει ο Λοκρός έξωθεν και δεν έφροντοίσαμε εγκαίρως να ζητήσουμε το κλειδί. Έτσι έμειναμε απ' έξω. Το τρίτο κλειδί υπήρξε η άφορη να μη μπορέσω να εισέλθω σε ένα υπόγειο που κρύβει μερικά μυστικά της νεότερης δημοτικής Ιστορίας της Πατρίδος μας. Να λοιπόν ότι σε μία ημέρα, τρία κλειδιά, σε τρεις περιπτώσεις με τρεις συμπτώσεις άρνήθηκαν την από κατασκευής και προορισμού υπηρεσία τους.

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΣΚΤ-ΛΟΣ από την Ίτσα, γιά να σωθή από τις φώλες της Αστουμίας άπεράσισε να εκπαιρευθή και έτσι πήρε τον δρόμο προς το Γαλαξειδί. Εκεί έμεινε με τα πόδια και έλλοτε έπωχόμενος πάνω στο καλάθι της μετασκευαστάς κάποιου ευγενικού και ζωοφίλου (παρ' όλγγο νάλεγα φιλανθρωπού) όδηγού της, έφτασε σε μία ώρα στο φιλόξενο Γαλαξειδί, όπου ζήτησε ζωικό άσυλο, όπως ζήτησαν μερικοί, άλλοι, στην Εύρώπη. Με μία διαφορά όμως... Οι μόν έλλοι αυτόεξορίσθησαν γιά να οργανώσουν φασαρίες ενώ ο σκύλος του σκύτου μας γιά να βρή την ήσυχία του, την γαλήνη και την σωτηρία του απ' τις φώλες.

Είδα τον σκύλο αυτόν, τον πιστόν φίλο του ανθρώπου, γιά τον όποιον ο Βίκτωρ Ουγκώ, όπως έχω πει και άλλοτε, είπε ότι μακάρι ο άνθρωπος να τον έμοιαζε, να κάθεται έξω απ' το έστιατόριο «Σκελετόβραχος» ήσυχος, γαλήνεμένος και μ' ένα βλέμμα παραπόνου και οικτου προς όλους μας που περνούσαμε από μπροστά του. Μου είπαν ότι ούτε γαυγίζει ούτε ένωχλεί κανένα, άλλ' ότι και την νύχτα στέκεται φρουρός άκοιμητος του έστιατορίου απ' το όποιον χωρίς στην ευγενεία του έστιατορα ούτίζεται, άρκούμενος εις ότιοιποτε. Όμορφος δέν είναι, άλλα το πρόσωπο του πάντα υαμμένο από το κόμλεξ ίσως της εγκαταλείψεως εκ μέρους όλων, σου χαρίζει γαλήνη και ευγενικά σκυλίσια άφροσύνη. Το παρόν του ίσως να προέρχεται γιά την ανεξήγητη γαλήνη, τον άκακο καμία των ύπανθρωπων - παιδιών που τον λιθοβολούνε μόλις θέλουν γ' άπομακρυνθή απ' τον «Σκελετόβραχο». Και τότε ξαναγαυγίζει ησυχία με άληπινη άσιοπρέπεια, άλλοτε κοινοσιώντας και άλλοτε με αίματα στο κεφάλι, ξεπλώνεται και άπευθύνει βλέμμα οικτου γιά το άνθρωπινο κατόντημα. Όταν με είδε σηκώνηκε, ήρθε κοντά μου, τον χάιδεψε και μέσα μου του ζήτησα συγγνώμη γιά λογαριασμό των συνανθρώπων μου. Δέν έχει όνομα άλλα δέν θέλει γιά την άνωνημία τη ζαχαρένια του. Γι' αυτό σήμερα τον όνομάω Ζαχαροφιλόσοφο και παρακαλώ τον άγαπητό μου Μίμη να τον προσέχει και τον καλόν φίλον μου Άστουμό, ως και τις άλλες Άρχες και ιδιαίτερα τον Ισάδελφό μου Λιμενάρχη, στην περιοχή του οποιου πολιτογραφήθηκε ο «Ζαχαροφιλόσοφος»,

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΑΣΧΗΜΙ

ΕΣ, είδαμε, πριν λίγες ημέρες, γιά το Γαλαξειδί και γιά τους πολιτισμένους κατοίκους του. Σε άλλη στήλη μας γράφομε γιά την άλγεινη ενός μεγάλου θαλασσιού κήτους - σκυλόφρουρου γαλαξειδίου που μοιάζει σε μέγεθος με καρχαρία, άλλα δέν είναι όπως αυτός σαρκόβόρο. Το κήτος άάρους 650 κιλών και μήκους μετρούν 4,20, σύρθηκε απ' τους ψαλμους, μαζί με τα σκυλιά τους που καίγονται, και έστειλε ζωντανά άκόμα στη θάλα της Ίθρας — Ιάνατας όπου συνήθως βρίσκονται τραυηγμένες εξο φαρδιάρκες. Πολλοί μαζεύθηκαν γύρω από το κήτος και παρακολούθησαν το θέαμα, τόσο απάνιο και ενδιαφέρον. Παρατηρήσαμε όμως πού πραγματικά άπαράδεκτοι. Πρώτον την πολύωρη επιβάνεια άγονία του. Και δεύτερον τις συνεχείς επιθέσεις παιδιών (μαθητών άραγε;) με σιδερένιες ράβδους κατά του σώματος του άγωνιάντος υαλασσιού όντος και ιδιαίτερα ενός που προσπαθούσε να τρυπήσει τα μάτια και το στόμα του κήτους. Και άναρωτήθηκαν: Οι θανάσιμοι αυτοί, να ήταν άραγε έδμήλως άνθρωπιών άπολημένων ένστικτων κακόητος; ή ήσαν αντίγραφα από παλαιά δώματα και μνήμες κατά των «μεγαλοκαρχαριών» της Ίθρας, γιά τα κατορθώματα των όποιων είχαν άκούσει τα παιδιά απ' τους γονείς τους; Αν ήσαν όμως αυτά τα παιδιά μαθητά, δέν θα έβλαπτε ένα μάθημα των διδασκάλων.

ΘΥΜΙΑΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ προσέφερε πριν λίγες ημέρες ο δήμαρχος του Πειραιώς προς τον Θεό, με τις χειρονομίες του γιά τον θάνατο ενός όδοκαθαριστού εργατου του Δήμου, πάνω στη σκληρή εργασία του. Και μάθημα άνηρωπινης ίσότητας και ψυχικής άνηρωσεως, στους ανθρώπους γιά τους «απεινούς και καταφρονεμένους». Με αυτές τις χειρονομίες του ο Σκυλίστης έδειξε άληθινά όχι μόνον άρχοντια, άλλα και ένα όμορφο ψυχικό κόσμο που έχει άφομιάσει τον άνθρωπινο πόνο. Άλλά εκείνο που σήκωνε φηλά τον Δήμαρχο της Ναυτικής Πρωτεύουσας της Έλλάδος δέν είναι τόσο οι αποφάσεις του γιά την υλική ένίσχυση της οικογενείας του θύματος. Αυτές θα μπορούσε ο κάθε στοιχειώδως ευσυνείδητος άρχων να προσφέρει, ίσως και πέρα από νομική ύπαχρέωση. Έκείνο που κυρίως δείχνει φιλοσοφημένο μεγαλείο και όμορφιά είναι η πράξη του να άποδώσει τιμές στον νεκρό πάμπτωχο όδοκαθαριστή, τον «απεινό και καταφρονεμένο» ως τον θεωρούν κατά συνθήκη ανόητα κοινωνικά μέτρα. Και να τον κηδέψω, όπως θα έκηδεύτο μία κοινωνική ή δημόσια προσωπικότης ή ένας τίτλος. Νεκρώσιμη τελετουργία από τον Μητροπολίτην Πειραιώς, Φιλαρμονική του Δήμου, στέφανοι, συνοδεία των Άρχόντων της πόλεως και του Δήμου, τιμητική συμπαράσταση και έξέχουσα τοποθέτηση κατά την νεκρική πομπή των άλλων «απεινών» συναδέλφων του νεκρού, γιά πρώτη φορά γίνονται στην Έλλάδα. Και όλα αυτά τιμούν άληθινά την εργασία, άποθέονουν την ανθρωπιά και προσφέρουν άληθινόν άρωμα θυμιάματος προς τον Θεό των Άνθρώπων. Μπρόδο Άρχοντα του Πειραιώς!

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ, είναι παγκόσμια άναγνώριση της πρώτης Άξιας της Ζωής, της Μητέρας από την όποιαν έκρύουν τα κρείττανα και ο Θεός και οι άνθρωποι. Η Ζωή είναι

Έθνια ιδεώδη και αγάπη

ΜΙΝΑΣ ΧΑΤΖΗ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΟ από αίσθηματικό διήγημα της έκλεκτής μας συνεργάτιδος:

Τό καλοκαίρι έφυγε μαζί με τον συννεφιασμένο φθινόπωρο γιά να φθάσει ο χειμώνας βαρύς, κρύος, σκοτεινός από σκλαβιά, πείνα και δυστυχία. Ο άγωνας γιά την επιβίωση γίνεται σκληρότερος. Οι εικόνες των κατοχικών ημερών είναι σε όλους μας γνωστές. Κάθε οικογένεια είχε την ιστορία της. Από τα χαράματα που έφεγγε ο Θεός ως το σούρουπο κ' άργότερα, όταν τρεμούσαν το λυχνάρι από το λιγιστό λαδάκι ή τσίριζε ή μαυρισμένη λάμπα από το κοκκινωπό άκάθαρτο πετρέλαιο με την φουρκέτα γιά στολίδι της ή έννοια του καθενός ήταν πως θα μπορέσει να έξοικονομήσει ότιδύποτε γιά την παχυρή ικανοποίησή του στομάχου άν φυσικά το κατόρθωνε πάντοτε... Άν όχι που συχνά συνέβαινε κ' αυτό, ύφηνουσαμε το χαμό από την άδυσωπητή άσπια γνωστών και άγνωστων μας άκόμη.

Έτσι περνούσαν οι χρονιές έκείνες που γιά να τις περιγράψουμε άναλυτικότερες θα θέλαμε πολλές σελίδες.

Ο Λάκης Ρεζής έγραφε στη Μανιώλα όσο συχνότερα του το άπέριεπαν οι περιστάσεις.

Της μιλούσε με τα χείλη του ποιητού, της φανέρωνε τα συναισθήματά του, τις ψυχικές του άναστατώσεις, τους νεανικούς ένθουσιασμούς του:

Έπερνε άάρρος και κορράγιο ή κοπέλα γιά την ζωή που ήταν τόσο πηλή όλόγουρα της που και τα αισθήματα είχαν παραχωρήσει την θέσι τους στην άνάγκη της καθημερινότητας.

Περιγραφικότερος ήταν εκείνος. Λόγω των συνθηκών της ζωής της, λακωνική έκείνη.

Τα γράμματά του με την θερμότητα και τον ένδιαφέρον έδωσαν ένα έντονο αλλοιώτικο νόημα

χωρίς καμιά άπολογία, δίχως λόγους! Έλαος; Αυτό υπαρχε σε όλους έχουν συνειδησει σε όλους έχουν το Θεό μέσα τους. Κι' εκείνοι οεν είχαν ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Ισομοκρατημένη που άκουσε να καθυβρίζονται τα ώραία έθνη και ιδανικά και άγανακτισμένη συγχρονως και τόλμησε να απαντήσει αλλά οι λέξεις έφθασαν ως τα χείλη της έμποδισήσαν να υγουν πιο έξω από το γέλιο του «κοιτοτροφού» που συνεχιζόταν νευρικό και άπαισιο, ενώ ο δείκτης του χεριου του της έδειχνε την πόρτα.

Σε λίγες ημέρες μετά από το περιστατικό αυτό, στέλνουν στον πατέρα της ένα σημείωμα άπειλητικό. «Να βοηθήσει όπως όλοι οι Γαλαξειδιώτες τον άγώνα άφρου είσαι και παλαιός πολέμης». Ο πατέρας της το έσχισε άμείσως βλασφημιώντας τους.

Έτσι τοποθετήθηκε ή Μανιώλα σε μία θέσι εντέλως άκούσιως. Την ένοχλούσε πολύ αυτό. Έιθελε να το φωνάξει, να το διαλαλήσει παντού. Έιθελε να το εγγραφεί στον καλό της φίλο να την συμβουλέψει. Πώς όμως να έστειλε το γράμμα ήταν επικίνδυνο λόγω της λογοκρισίας.

— Άς είμαστε προσεκτικοί... είπα ή μητέρα της — με λίγη προσπάθεια, μπορούμε να μη δειχνουμε τα φρονήματά μας προσαρμόσου και σ' τα παιδι μου, σ' αυτή την δύσκολη περίστασι κ' άς μη το μάθι αυτό κανέναν. Έτσι κ' έγινε.

Οι ημέρες κυλούσαν με πολλές άντιρροήσεις. Τα θράδια προευνόταν ή κοπέλα άπεριόριστα, ζήτησε μία φώτιση, ένα σπινάκι που να την ήσυχάζει, που να την λυτρώσει από τις δυσάρεστες σκέψεις της, να της δείξει αό το πού πρέπει.

Κατάφερε επί τέλους να στείλει το γράμμα με τα τόσα έρωτήματα που είχε στον νου της.

Μετά την στήλη της φίλης που έφυγε γιά τον Πειραιά.

Περιμένα επί πολλές ημέρες την άπάντησή του. Οι ημέρες οιαδεχόνταν τις έβδομάδες τόσο άγρυ και κουραστικά. Άνήσυχη και φοβισμένα. Ο ύδρανός της πατρίδος μας είχε βαρύνει άνωβία και άπειλή. Άπονον ή άδελφόντος καταιγίς έξέσπασε στην περιφέρειά μας σκληρή και άπαν ύμωπη και σάρωσε το ηρωικό σύνταγμα έπικλέτων παιδιών.

Συμπλίτες έσύροντο άνατίως στα άντρα των γυνω χωριών ή και μέσα στην πολί άπο τους πολωνόμενος όπαδούς του κόκκινου μετώπου. Άλλοι έβασανίζοντα και έχάνοντο στα φαράγγια και στις χαράδρες, άναπολόγητοι... Άλλοι πάλι προσπαθούσαν να κρατήσουν μία όποιόδηποτε στάσι που ν' άρέσει στους «ονα τους» που ήσαν το λένει και δεσμεύει. Το έπετύγγανον δέ, πότε μ' ένα τρεμάμενο χαμόγελο ή ένα κολακευτικό λόγο που θα έλεγε ο τρίτος, ο μεσολαβήτης και πότε σάν έπακόλουθο αυτών είχαν τό... προστατευτικό κτύπημα στον ώμο από το χέρι του σκληρού τυραννίσκου που έξημενούνταν πολιολιτρόπος και κυρίως ότι θα έήσουν.

Μόνον ή καλή αυτή ήθοποιά έδωσε τους τελευταίους μήνες χωρίς άπάντησι, του '44 τα έμψυχα και άψυχα

ή Μητέρα και ή Μητέρα είναι ή Ζωή. Αυτή μας διδάσκει την άγάπη, την άποθυσία, την τρυφερότητα, και όταν άκόμη το παιδί της, όπως μας λέγει ο ποιητής την έχει σφάξει και μένει μόνον ή καρδιά της, που ετσι ματωμένη άνησυχεί μήπως λερώσει με το αίμα της το παιδί της που την έσφαξε. Και χωρίς αυτή ή άνθρωπος όχι μόνον δέν θα άπηρεζε, άλλα και άν έφτανίζονταν κατ' άλλον τρόπον στην ζωή, δέν θα έμοιαζε ούτε με ζώον, γιάτι και από τα θηρία ποτέ δέν έλειψε ή άγάπη της Μητέρας. Είναι άληθινά ή Μητέρα ο άέρας που άναπνέουμε και το καθημερινό ψωμί που τρώμε. Και πολύ όμορφα ο Βίκτωρ Ουγκώ την παρομοιάζει με τον «έπιούσιον άρτον» με τα θανάσιμα λόγια του:

«Η άγάπη της Μητέρας είναι ή άγάπη που κανέναν δέν ξεχνάει: Είναι ύπεροχος άρτος, που ένας Θεός τον μοιράζει και τον πολλαπλασιάζει».

Τραπέζι πάντα στρωμένο στην πατρική έστία. Ο καθένας έχει το μερεδιό του σ' αυτήν την άγάπη και όλοι την (έχουν δική τους όλόκληρη».

Έκείνοι που φεύγουν

ΛΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΖΗΣΙΜΟΥ

Πανγαλαξειδιωτικών υπήρξε το πένθος διά την άπώλειαν της κόρης του Γαλαξειδιού και θυγατρής του φίλου μας και έξόχου συμπολίτου πλοιάρχου Εύθυμιου Ζησίμου. Της Λούλας Ζησίμου. Γνωστή Γαλαξειδιωτοπούλα, διακεκρυμμένη έπιστήμων και δικη-

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Αι δηλώσεις έγγραφής εις την 'Ιστορίαν Γαλαξειδίου άνήλθον μέχρι σήμερα εις έκατόν. Και αι έκ δηλώσεις προσφορικά και δι' έπιστολών συνεχίζονται ως αι κατωτέρω. Εις το προσεχές θα άνακοινωθούν τά όνόματα των δηλούντων,

Πειραιεύς 18—3—69

Άγαπητέ κ. Μητρόπουλε,

Μετά μεγάλης μου χαράς άνέγνωσα το παρ' ύμω άναληθέν έργον της έκδόσεως της Ιστορίας της Ιδιαίτερας μας πατρίδος και παρακαλώ θερμάς όπως με έγγραψετε σχετικάς διά την άπόκτησιν ταύτης εις δύο αντίτυπα.

Η άναληφθείσα παρ' ύμω ως ένω προσπάθεια, έρχεται και πάλιν να καταστήσει σαφές εις όλους τους συμπατριώτας μας ότι όλόκληρον την σκέψιν σας άπασχολεί συνεχώς ή μικρά άλλα Ιστορική Ιδιαίτερα πατρίδα μας, άλλως δέν έξηγετεί ή έκάστοτε μετά περισσής έπιμελείας έκλογή παρ' ύμω διαφόρων και ποικίλων προσπαθειών σας με στόχον την πρόδω και άνάπτυξιν παντός θέματος το όποιον ένδιαφέρει κάθε Γαλαξειδιώτην.

Μετά τιμής
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΖΑΓΟΡΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

Έν Σουρμένις Άθηνών 9-5-1969
Παρακαλώ ύμάς όπως εύαρεστούμενοι με έγγραψετε συνδρομήν του υπό του κ. Γεωργίου Μητροπούλου έκδοθησόμενου βιβλίου «Ιστορία του Γαλαξειδίου».

Μετά πολλών εύχών και άγάπης
+Οικονόμος, Κ. Άνδρ. Γιαννέτος
Λεωφ. Γεωργίου 59 — Σούρμενα

γόρος έν Άθήνας, είχε σταθεί και είχαν έπιτύχει και εις το έπάγγελμα και εις την κοινωνικήν ζωήν ως μέλος αυτής.

Άλλά και ως άνθρωπος ή έκλιπούσα υπήρξεν άληθώς έξέχουσα. Έκείνο όμως το όποιον προσέκαλεσε άφατον πόνον εις τους γονείς της και βάθειαν λύπην εις τους φίλους και γνωστούς της, υπήρξεν ο πρόωρος θάνατός της. Νέα άκόμη, εις την άκμήν της ζωής και της έπιστημονικής ώριμότητος, έξέλειπεν ή έκλεκτή άρχοντοπούλα της Πατρίδος μας. Και όσον και άν λέγει ή Κινέζικη φιλοσοφία, ότι ο άποθνήσκων άπλήροπρονγείται των άλλων έπομένον, το γεγονός ότι πρόωρος προηγήθη καθιστά δυσβάσταχτον τον πόνο.

Άς παρηγορηθώμεν όμως οι πονεμένοι γονείς της από την σκέψιν ότι εις την άπεραντιστήν την του άτέλειωτου χρόνου δέν ύπάρχει ούτε πρόωρον ούτε έπικαιρον, άλλ' ούτε και όσον θέλω μεν άργότερον. Όλα τα χρονικά σημεία είναι όμοια και άνευ σημασίας. Και όλοι έπόμμεθα και θα άκολουθήσωμεν.

Ο Σύνδεσμος, ή Έφημερίς μας και ο χαράσσων τας όλίγας αυτές γραμμάς ως συναδέλφος, μετέχονμεν ειλικρινώς του βαθύτου του πένθους.

«Θα επιδιώξωμεν λειτουργίαν πολιτείας, ή όποία θα άποκλείη την έπιβολήν τυραννίας επί του λαού, υπό ούσδήποτε εκ των παραγόντων αυτής».

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Αποφάσεις Διοικ.

Συμβουλίου

του Συνδέσμου

Την 12 Μαΐου συνεήλθεν εις

συνεορίασιν το Διοικητικόν Συμβούλιον του Συνδέσμου και έιση γουμένη του Προέδρου έλαβε τας έξης αποφάσεις: 1) Έξέδωσεν συλλυπητήριον ψήφισμα διά τον θάνατον του έκλεκτου συμπολίτου μας Εύθυμιου Κωστήλου, έπιτίμου Προέδρου της έν Ν. Τόρην Άδελφότητος «Οιάνθη» πολυών προσευνόκτους ύπηρεσίας εις την Πατρίδα, και ένταλη ή Προέδρος του Συνδέσμου να διαδώσει αντίγραφον τούτου εις την «οικονομίαν του μεταστάτους. 2) Ένέκρινε την διάθεσιν άναλόγου ποσού διά την ένίσχυσιν του έργου άσφαλοτοστρώσεως της Παραλίας, άμα ως περατωθούν αι σχετικές διατυπώσεις έγκρίσεως μελέτης και προϋπολογισμού δαπάνης. 3) Ένέκρινε την δαπάνην έκτυπώσεως έντύπου έπεξηγήσεως περί του Έμπλου του Καθεδικού μας Ναού του Άγίου Νικολάου, ως προσφοράν του Συνδέσμου. 4) Άπεδέχθη έγγωνιμώς την πολύτιμον δωρεάν του εύγενούς φίλου κ. Γ. Πιλαβίου εκ 5.000 δραχ. υπέρ του Συνδέσμου ένέκρινε την συμφωνίαν προΐσκαυ χροστή σχετική άποφάσει του Δ. Σ. άναρτησιν της φωτογραφίας του δωρητού και επί της ευκαιρίας άπεφάσισε την έντοίχισιν δύο πλακών έν τοίς γραφείοις του Συνδέσμου, επί των όποιων θα άναγράφονται, εις μέν την μίαν τα όνόματα των εύεργετών εις δέ την έτέραν τα όνόματα των δωρητών προς τον Συνδέσμον. 5) Ένέκρινε κατ' άρχήν την δαπάναν του Συνδέσμου έκδοσιν έντύπων προγραμμάτων, εις της Έλληνικήν και εις τρεις έννας γλώσσας, τουριστικής προβολής και διαφωτίσεως της Πατρίδος μας και την άποστολήν αυτών εις διάφορα πρακτορεία των Εύρωπαϊκών Πρωτευουσών και εις τα έν Έλλάδι, ως και εις τα διάφορα έκδρομικά σωματεία. Τέλος, έγένοντο διάφοροι άνακαινώσεις εκ μέρους του Προέδρου και επ' αυτών διεξήχθη συζήτησις έν τω Διοικητικώ Συμβούλιω.

